

φλάρος

φλάρος, ο, ουσ. [<βενετ. *flar* (= καθολικός καλόγερος)], εύχρ. μόνο ως βρισιά στη φρ. *τον κακό σου το φλάρο!* τον κακό σου τον καιρό(!): «τον κακό σου το φλάρο, που θα μου πεις εμένα πως σε κατηγορήσα!».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας